

РЕШЕНИЕ

№ 364

гр. Разград , 03.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РАЗГРАД в публично заседание на девети ноември, през две хиляди и двадесета година в следния състав:

Председател: **ДОРОТЕЯ Е. ИВАНОВА**

Секретар: **ГАНКА А. АТАНАСОВА**

като разгледа докладваното от **ДОРОТЕЯ Е. ИВАНОВА** Административно наказателно дело № 20203330200591 по описа за 2020 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Постъпила е жалба от Й. Д. Й. от гр.Разград против НП № 331-02-1649/14.08.2020г. на Началник сектор „Български документи за самоличност“ при ОД МВР- Разград, с което на основание чл.81, ал.2, т.2 от ЗБЛД му е наложен глоба в размер на 30лв. за нарушение на чл.7, ал.1 от същия закон. В жалбата сочи, че НП е незаконосъобразно и неправилно, тъй като спукването на картата не е в резултат на някакво негово умишлено действие, а на нормалната употреба, като твърди, че винаги е полагал необходимите грижи за документа си, освен това счита нарушението за маловажно, поради което моли да бъде отменено изцяло. В с.з. поддържа жалбата си и иска отмяна на наказанието.

Въззиваемата страна – ОДМВР- Разград, при редовност в призоваването не се явява представител в с.з. и не заявява становище по жалбата.

Районна прокуратура гр.Разград при редовност в призоваването, не се явява представител в с.з. и не заявява становище по жалбата и по НП.

Разградският районен съд, след като прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Обжалваното НП е издадено въз основа на АУАН от 06.08.2020г. съставен срещу жалбоподателя Й. за това, че „на 06.08.2020г. около 16.50ч. в гр.Разград, ул.Кирил и Методий № 8, ОДМВР се установи, че лицето не е опазил л.к.№ 640979232 и е допуснал уреждането й, с което виновно е нарушил чл.7, ал.1 от ЗБЛД“.

По акта жалбоподателят е възразил, че „днес забелязах, че е повредена и веднага дойдох да я сменя“.

В НП като фактическа обстановка е прието, че „на 06.08.2020г. около 16.50ч. в гр.Разград, ул.Кирил и Методий № 8, сграда на сектор БДС-ОДМВР се установи, че е повредил български личен документ- лична карта № 640979232. В декларация по чл.17 от ПИБЛД № 1299/06.08.2020г. лицето декларира факти и обстоятелства относно повредата на БЛД. С което виновно е нарушил чл.7, ал.1 от ЗБЛД“, поради което на Й. му е наложена глоба в размер на 30 лв. на основание чл.81, ал.2, т.2 от същия закон.

Към преписката освен АУАН и НП, са приложени декларация по чл.17, ал.1 от ПИБЛД и копие на самата лична карта, издадена на 28.09.2010г. и срок на валидност 28.09.2020г.

По делото е разпитан актосъставителят Макавеев, който заявява, че е съставил АУАН на лицето, защото картата му била пукната по средата, не счупена на две. Не е установявал по какъв начин е счупена личната карта, а само го е констатирал.

Въз основа на така изложените фактически обстоятелства, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена в срок от надлежна страна срещу подлежащ на обжалване акт.

Съдът констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, но в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, които драстично накърняват правото на защита на санкционираното лице, до степен на невъзможност да го осъществява.

Видно от АУАН и НП същите не отговарят на императивните изисквания на чл. 42, т. 4 от ЗАНН, респ. на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Първоначално актосъставителят, а в последствие и АНО са допуснали едно и също нарушение, което се изразява в липса на описание на нарушението, на обстоятелствата, при които то е било извършено и на доказателствата, които го потвърждават. Отделно от това АНО е описал фактическа обстановка коренно различна от изложената в АУАН.

Актосъставителят е съставил акт за допускане на увреждането на личната карта поради това, че лицето/жалбоподателя не я е опазил. АНО е приел, че по същото време и място, жалбоподателят е повредил български личен документ, като е декларира факти и обстоятелства относно повредата в подадената декларация по чл.17 от ПИБЛД.

Така описаното нарушение е квалифицирано като такова по чл. 7, ал. 1 от ЗБЛД, която правна норма вменява в задължение към гражданите на Р България да пазят личните си документи за самоличност от повреждане, унищожаване или загубване. В същото време,

поведението на Й. е санкционирано по чл. 82, ал. 2, т. 2 от ЗБЛД, която правна норма предвижда налагане на административно наказание глоба на този, който "повреди", "унищожи" или "изгуби" български документ за самоличност.

По начина на описване на нарушението и посочените като нарушени правни норми, нарушителят не може да научи в какво точно е обвинен, т. к. няма изрично и подробно описание на някое от изпълнителните деяния на самото нарушение, които са "изгубване", "повреждане" или "унищожаване" на български документ за самоличност. Описаното като изпълнително деяние на нарушението в НП – по никакъв начин не корелира на изпълнителните деяния на вменения състав на административно нарушение, тъй като не е описано по какъв начин, къде, кога и как е повредил личната си карта, т.е. че констатираното повреждане се дължи на негови лични умишлени действия. С други думи Й. е лишен от възможността да разбере, в какво точно е обвинен да е извършил и защо е наказан по посочения в НП ред. На него не му е казано по никакъв начин дали той лично, както и как, къде и кога, респ. при какви обстоятелства е повредил въпросния документ, т. е. няма посочване на дата и място на извършване на нарушението.

Посочената в НП дата 06.08.2020 г. е дата на проверката, при която било констатирано, че личната карта е била с нарушена цялост, но никъде не е посочено, че на тази дата и то лично жалбоподателят е повредил документа си. Датата на извършването на нарушението пък, освен че е императивен реквизит на НП, има значение и относно това дали АНП е започнато законосъобразно със съставянето на АУАН и то с оглед спазване на сроковете по чл. 34 от ЗАНН.

Освен че не е описано с кое свое действие или бездействие жалбоподателят виновно е допринесъл за повреждането на документа.

Отделно от това в АУАН и НП не е описано ясно и недвусмислено в какво се изразява повредата на документа, което затруднява жалбоподателя, а и съда, да установи всъщност повреден ли е бил или пък унищожен процесният документ, респ. ако само е бил повреден, то дали повредата го прави негоден да се ползва по предназначение или не, което пък ще има значение относно това дали не се касае за маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

В заключение обобщено следва да се каже, че ако АНО е желал да ангажира отговорността на жалбоподателя, то той във всички случаи е следвало коректно да опише нарушението, като индивидуализира подробно документа, след което посочи как и кога нарушителят е повредил, респ. унищожил документа, в какво се е изразила повредата или унищожаването и т. н., за да може да даде възможност на лицето да изгради своята защита на база обективните факти, сочещи осъществения състав на нарушение, като например оспорва тези факти, гради алиби и т. н.

В конкретния случай жалбоподателят е лишен от това негово основно право на

защита, а пък липсата на описание на нарушението лишава и съда от възможността да осъществи адекватен съдебен контрол за законосъобразност на издаденото НП.

Ето защо и по изложените съображения, съдът намира, че атакуваното НП следва да бъде отменено, като незаконосъобразно, постановено при съществено нарушение на процесуалните правила.

Воден от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ КАТО НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО НП № 331-02-1649/14.08.2020г. на Началник сектор „Български документи за самоличност“ при ОД МВР- Разград, с което на основание чл.81, ал.2, т.2 от ЗБЛД на Й. Д. Й. от гр.Разград му е наложен глоба в размер на 30лв. за нарушение на чл.7, ал.1 от същия закон.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на АПК пред Разградски административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Разград: _____